

नेति स्वीयमपि वस्तु स्वस्यानधीनं प्राक्कर्मवशाद्भवतीत्यर्थः तत्रापि दृष्टं मयी वैकल्यमिति लोकायतमतमाशङ्क्याह कर्मणेति प्राकृतानां देहात्मवादिनां कृतहानाकृताभ्यागमादिदोषदर्शिनानुप्राक्कर्मैव प्रधानमिति भावः ॥ २२ ॥ एतदेव वक्तुं जीवस्य नित्यत्वमाह यथेति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ दशार्थतापञ्चत्वं ॥ २६ ॥ ननु कृतनाशोपि कृष्यादिफलेषु दृश्यते ऽतः कृतं कर्म न देहांतरे नुवर्तियते देहादन्यस्यात्मनो भावादित्याशङ्क्याह अन्योहीति भोजनफलवत्कृतस्य कर्मणः फलमपरिहार्यं यत्र नुसद्यः फलं न दृष्टं तत्रापि जन्मान्तरे न विष्यतीत्यनुमेयं यत्र चाकृतमपि फलं निधिलाभादि उपैति तत्र जन्मांतरीयं साधनं कल्प्यमित्यर्थः ॥ २७ ॥ उत्पद्यति जन्मांतरं लभते यतस्तैः प्राचीनैः कर्मभिर्भावितोरंजितः अतएव कर्ममाणं प्रकृत्य श्रूयते तं विद्या कर्मणि समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञाचेति तस्मात्त्वकृतमेव स्वयंभुंक्ते न त्वन्यकृतमन्यो तो नास्ति

न केचिदीशते ब्रह्मन् स्वयं ग्राह्यस्य सत्तम ॥ कर्मणा प्राकृतानां वैदृहसिद्धिः प्रदृश्यते ॥ २२ ॥ यथा श्रुतिरियं ब्रह्मन् जीवः किल सनातनः ॥ शरीरमध्रुवं लोके सर्वेषां प्राणिनामिह ॥ २३ ॥ वध्यमाने शरीरे तु देहनाशो भवत्युत ॥ जीवः संक्रमते न्यत्र कर्मबंधनिबंधनः ॥ २४ ॥ ब्राह्मण उवाच कथं कर्मविदां श्रेष्ठजीवो भवति शाश्वतः ॥ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं तत्त्वेन वदतां वर ॥ २५ ॥ व्याध उवाच न जीवनाशोस्ति हि देहभेदे मिथ्यैतदाहुर्धियतीति मूढाः ॥ जीवस्तु देहांतरितः प्रयाति दशार्धतैवास्वशरीरभेदः ॥ २६ ॥ अन्योहि नाश्नाति कृतं हि कर्म मनुष्यलोके मनुष्यस्य कश्चित् ॥ यत्तेन किंचिद्विद्वत्कृतं हि कर्म तदश्रुतेनास्ति कृतस्य नाशः ॥ २७ ॥ सुपुण्यशीला हि भवंति पुण्यानराधमाः पापकृतो भवंति ॥ नरो नुयातस्त्विह कर्मभिः स्वस्ततः समुत्पद्यति भावितस्तैः ॥ २८ ॥ ब्राह्मण उवाच कथं स भवते योनौ कथं वा पुण्यपापयोः ॥ जातीः पुण्यास्त्वपुण्याश्च कथं गच्छति सत्तम ॥ २९ ॥ व्याध उवाच गर्भाधानसमायुक्तं कर्म दं संप्रदृश्यते ॥ समासेन तु तेक्षिप्रं प्रवक्ष्यामि द्विजोत्तम ॥ ३० ॥ यथा संभृत संभारः पुनरेव प्रजायते ॥ शुभं कृच्छुभयोनीषु पापकृत्यापयोनिषु ॥ ३१ ॥

कृतस्य नाश इत्युक्तं ॥ २८ ॥ २९ ॥ एवं स्थूलशरीरादन्यत्वमालनः प्रसाध्य लिङ्गशरीरादपि व्यतिरेकसाधयितुं वैराग्योत्पत्त्यर्थं जन्मादीनां दुःखरूपत्वमाह गर्भेत्यादिना गर्भाधानेन पिबोत्यतिप्रकाशकेन येन एतत्सर्वं समायुक्तं समाहितं तदेव संक्षिप्याह इदं यत्संप्रदृश्यते स्थूलदेहादिघटांतत्सर्वं कैवैति अयमर्थः क्षियमाणो जंतुर्विद्याकर्मपूर्वप्रज्ञाभिः पंचप्राणमनोबुद्धिदर्शेन्द्रियरूपसप्तदशकालकेन लिङ्गेन इत उक्तं मयथा कर्मस्वर्गनरकं वागत्वा तत्र भोगान्भुक्त्वा कर्मशेषेण दृष्टिद्वारेण पुनर्बीजाभावाप्यायुक्शरीरशरीरेणाविश्यतैरेव पूर्वविद्यादिसंस्कारैर्युक्तो जायते तत्केन कर्मणा कुत्र जायत इत्येतत्प्रवक्ष्यामीत्यर्थः ॥ ३० ॥ संश्रुताः संभाराः कर्मबीजानि येन ॥ ३१ ॥